

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не воемеш милости і віри не воемеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 5
ул. Ліндого. — Експедиція
місцеві в Агенції Соколовского
в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані від
порт. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Картярство.

За ініціативою намісника гр. Пінїнь-ського має повстати товариство против газардової гри в карти і на біржі. В першій лінії се товариство має обняти урядничі круги і між ними розвинути свою діяльність. Однак пропаганда против карт буде вести ся ширше, обіймаючи всякі товариства касинові, навіть товариські сходини в приватних домах. В касинах має зарадити лиху зміна регуляміну домашнього та обмеження щодо висоти ставок при грі в карти. Передовсім буде товариство против гри пропагувати, щоби по касинах назначено сталу годину, до якої можна грати в карти в касиновім льокалі, відтак щоби зменшено по можности число столиків до гри, а підвищено оплату за карти на добродійні цілі.

Однак належить побоювати ся, що при утруднених услівях по касинах, картярі перенесуть ся до приватних домів і там стануть красти час у Бога, а собі взаємно рабувати кармани. Але оно може і не так страшно, як пише ся. Не зараз же може бути газард при грі, можна прецінь покласти малі ставки, а тоді і різниці між програною а виграною не вийдуть такі знатні, а гра стане лише невинною забавкою для забитя часу...

Отже придивім ся тій грі в карти, бо таке «невинне» понятє про ню є у нас загальне. У нас, кажуть, ніхто не поїде згрівати ся до Монако, або Монте-Карльо, бо не має за що; ніхто не стане ризикувати на біржі, бо не має чим, а той невеличкий газард при ферблю або покері — ще нікого не зруйнує. Отсе як раз ціла небезпечність гри, як і всякої другої пристрасти, чи налогу, що на вид она показує ся зовсім невинною. Чи гра на чисельній льотерії є чимсь таким страшним, чи ризиковним? Поставиш на ставку шістьку-дві;

виграєш то маєш зиск, а не виграєш, то не потребуєш другий раз ставити. Тай не ставить ся що день, ані за позичені гроші, а от так, від часу до часу, коли припаде лишній крейцар. А прецінь страти граючих на чисельній льотерії виносять кількасот мільонів річно, а поодинокі одиниці програють на ній весь свій доробок і доходять до крадіжки та злочину.

Так само і тотя невинна гра в карти робила у нас дуже багато лиха. Були часи, коли газард цвив у нас, а гра в карти, особливо по провінції управляла ся, сказатиб, заводово. Виною того була головни давня семинарія духовна зі своїми скритками, по тісних келіях та музеях, де молоді люди заправляли ся до того нещасного ремесла. Недостаток відповідно урядженої читальні, гімнастичної салі, та других товариських забав, як біляр, лянв-теніс і т. и., що при таким великим числі молодіжці під клявзурою є доконечні, щоби удержати між нею здорового духа і здорового тіла — таке неувзгляднюване сих засадничих, виховавчих потреб настоятельством давньої семинарії духовної вело молодіж на небезпечні стежки скритих розривок, між якими гра в карти занимала перше місце. Заправивши ся так в часі студій, розносили з собою молоді люди сей порок в житє. Стало се причиною не одного нещастя родинного, не одної зломаної екзистенції, а було так загальним, що навіть в літературі находимо такі «типи» з того часу, як от, в «Аргонавтах» Гр. Григорієвича.

Було багато крику і гніву задля тих «Аргонавтів» — але тепер, коли сю добу ми вже оставили поза собою, можемо безсторонно сказати, що як дитина свого часу, сей твір був на часі... Однак тим не хочемо признавати, мовби вже тепер ми зовсім вилічені з того рака, що точить товариске житє. Товариске житє і так у нас

не дуже то розвинене. Сходимо ся рідко, а і при тих нагодах не використовує ся часу, щоби себе взаємно пізнати, щоби обговорити справи, які нас дотичать, щоби часом договорити ся до чогось путнього, або бодай у спільній веселости відсвіжжити духа. Господар, приймаючи гостей в своїм домі, вже заздалегідь приготує затишний куток для зеленого столика, і туди забирають ся усі старші, не маючи часом навіть часу розглянути ся, хто є в товаристві, та перекинути ся хоть одним словом. Молодь забуває ся особно, але часто-густо і молодих панів треба силою відтягати хотьби лише від «кібцювання» до товарискої забави. Старшіж жінки знов собі окремо сидять, та балакають стиха, коли мають про що... Загальніша бесіда іде хіба при столі, та і тут ще часто грачі застановляють ся над «комбінаціями».

Новішими часами проявила ся ще одна ціха у наших товариских сходинах, що і жінки беруть ся вже до карт. Жвава жіночка з папіроскою в устах і з картами в руках дуже пошукувана за партнера до партійки. А сей тип розповсюднює ся так, що нераз можна побачити цілий кружок красного пола, як наспів з бридким полом лянає завзято картами, та грає досить газардово. Се дуже некористний знак часу. Бо таким способом товарискість не сповняє зовсім своєї цілі. Кілька годин гри в карти не стане ані відпочинком, ані розривкою, яка би уприємнила одностайні хвилі буденного житя. Єсть се змарнований час і занехана нагода, де можна би у товарискій розмові не одного доторкнути, не одного довідати ся, прояснити, та зі своєї сторони поділити ся досвідченим, прожитим, прочитаним чи баченим. Деж то між нами шукати тих оповідачів, що їх бесіди слухає ся любійше, чим музики, що в їх словах образи і пригоди стають живо і ясно, як колиб ми самі їх бачили, пере-

4

ЕЛІЗА ОРЖЕШКОВА.

Недосьпівана пісня.

(Дальше.)

Шила далі, та притакнула сьому рухом голови.

— Не знаю чи були менше мудрі чим я, але що мене не любили щиро, се певна річ.

Він говорив поволи:

— Обсуджували вас... Копали під вами ямки. За першу ліпшу дрібницю обиджали ся на вас, а самі що хвилі, що крок обиджали...

Зчудовала ся сильно і підвела голову.

— З відки ви се знаєте?

Засьміяв ся.

— Князь досвідчив сего самого, та лише в дуже широких розмірах. Був в початках надміру ніжний та наївний, вірив в приятель, любов щастє... un tas de choses в сьому роді, а відтак пізнав, що одні люди нудять його, иньших він нудить, що кожде серце має на дві інтереси, а кожда радість зраду... Тому то є він відразу молодий і старий.

Слухала уважно, а відтак зі співчутєм шепнула:

— Бідний, такий багатий, а такий бідний.

Пшиємський задумав ся. Стояв іще опертий об штахети, зір похнюпив у землю, морщина між бровами стала глибока та кидала йому на лице вираз пережиття і терпіння. Вона дивила ся хвилину на нього з задумою, а відтак з живим блиском в очах закликала:

— Однак є річі все милі, гарні, добрі, — і князь коли досвідчив тільки, все-ж таки мусить бути щасливий...

Підвів віка та поспитав:

— Які-ж се річі?

Живим жестом вказала город за штахетами:

— Такий, на приклад, город! О Боже! Коли лише сиджу тут все думаю собі; яке то щастє мочи все, коли лише подобаєть ся, ходити та сидіти під такими деревами, дивити ся на гарні цвіти, мешкати в домі, що має таку гарну архітектуру. Я щаслива, коли вже хоч сиджу тут, та лише дивлю ся на лінії сеї палати, такі гармонійні та складні, на сеї дерева, на сею леваду... Знаєте, в цвітінні так багато фіялок росте на сій леваді, що трава никне майже під ними, та стає вся синя, а запах від неї бе такий сильний, що аж до нашого доходить дому.

— Ви дуже вражливі на красу...

Вона оживила ся тепер. З живими жєстами стала весело оповідати:

— Що я не наробила ся та настарала, аби замешкати в сій хатчині!... Побачила я її раз якось мимохідь. Я переходила вулицею, ворота в паркані були відчинені, а при них стояв перекупень з овочами. Зайшла я купити троха овочів для батька. Дивлю ся, така гарна хатчина стоїть в однім городі, а саме поруч другий город, багатий більший, з такими гарними деревами. Так забажала я, аби батько та діти мешкали в сій хатчині поміж сією зеленою, в такому милому спокої. Сама також, Бог зна, що дала би за се, аби мешкати тут... Але було се дуже трудно... Я мусіла відшукати властителя, добити ся до його, бо се багатир та мешкає в середмістю в великій камениці. Кілька разів ходила я до него, заким схотів розмовити ся зі мною. Відтак показало ся, що було се для нас троха за дорого, бо і переносини коштують багато. Багато було клопотів та всіляких перепон, але я побідила всі, та дякувати Богу, перенесли ми ся тут. Вже три роки якось і з накладом.

— То ви мали піснацять літ, коли доказали такого геройского діла.

Засьміяла ся.

— До геройства сьому далеко, але треба було сильної волі. Я також пересвідчена, що

жили? Деж є між нами ті бистроумні мужі, що з кожної прояви зуміють виснувати якийсь загальніший, проясняючий вислід, до звичайної, маловажної бесіди в плесті цвіткі мудрости чи гумору? Нема і тих пам'ятних таланів, що до кожної справи найдуть завжди якийсь цитат зі скарбниці своїх і чужих авторів і тих шуткарів, що всяку річ показують мов у сьмішнім зеркелі, ба навіть нема і слухачів, що з занятєм і любовистю хотіли би прислухувати ся товариській розмові.

Так і для нас справа картарства не є такою маловажною, аби над нею не призадуматись поважно, та не постарати ся виполоти її з корінем. А в голонній мірі як у цілм товаришкм житю, так і тут найбільше міг би доконати вплив жіноцтва. Оно повинно видати війну картам, само занехати перше сю бридку навичку. Тоді і наші товариські сходини набрали би нової принади і нової краси та з них виклювала би ся не одна гарна ініціятива.

Галицкі «руссіє» в Коломийщині.

Під тим заголовком містить «Буковина» ось-яку допис з Коломиї:

Від коли нас Дудикевич ушасливив своєю «конторою» чи там «амбасадю» як її загально називають, від того часу в Коломийщині почав ся проявляти партійний антагонізм. З початку слабо, але з часом виразнійше, з разу лише межі інтелігенцією, але відтак декуди і межі селянами. Народна партія була за сильна, щоби міг її Дудикевич, як мовляв, розбити, але знов за слаба щоби могла провадити успішну борбу політичну з подвійними ворогами.

Кількох людців, трабантив «амбасад» розпочали «на указу» свою деструктивну роботу на зверх висуненм кандидатури на сойм краєвий на попередню каденцію в особі тутешнього, навіть місцевим мало знаного адвоката Юрченка против д-ра Окуневського. Одвак ся перша кампанія політична против народовців скінч ла ся комплетним фіяском. Др. Юрченко провалив ся огидно мимо того, що на загальне згіршене оперовано на широку скалю горівкою і ковбасами. Другим подвигом «твердих» був неудалий скандальний процес «Общества драматичного» репрезентованого д-ром Юрченком против товариства «Народного Дому» о зворот дарованого єму колись через те общество кусника ґрунту під будову. (Цікаве на наші відносини ще й те, що так др. Юрченко як і «Общество драматичне» суть і тепер членами товариства «Народного Дому!!!») Велід за тим пішли дальші безчисленні інтриги. Скрита робота, котру загально приписують амбасаді, прибирала чим раз більші розміри і перенесла ся з часом також і

в околицю. Замість голосити слово Боже в церкві викладали сьвященники «твердого (за)кала» своїм парохіянам політику. З проповідниць кидано анатему на фонетику і страшено темний нарід панщиною, котру пани хотять їм разом з фонетикою накинати. Збирати підписи (а властиво знаки «хреста св.») до протесту против адської «куцохвостой кривониси» і т. д. О. Лев, мав на пражану в Кійданчи політичну проповідь в церкві на тему «адін народ». С. Павлюк агітував завзято против «Дністра» в користь краківської «Фльоріянки» і сам дав наслідкування достайний примір асекуруючи в «Фльоріянкці» церкву і приходські будинки. «Свободу» пренумеровану деякими селянами перехвачує ся на почті, а против самих передплатників голосять ся в церкві політичну круцяту. Ся агітація захопила і церковні справи. Висилають н. пр. на загальні збори тутешнього «Брацтва церковного» завадяків мішан (не належачих до Брацтва), щоби обиджали виділ простацкими лайками і робили коршеману бурду.

Агітує ся завзято против складаню жертв на будову «Народного Дому», а рівночасно дає ся гроші селянам, щоби вписували ся численно до товариства «Народного Дому» і на загальних зборах голосували на їх лісту. В останніх часах розіслано навіть «посланіє» до «твердих» сьвященників і долучено до кожного по 20 до 30 зр., на закупно своїх членів до товариства. Крайна деморалізація, якої хіба лише наші москвофіли годні допустити ся. А то, що сказано тут, то лиш маленька частина з того що ми знаємо.

З політичного поля.

З Праги доносять, що виконуючий комітет чеських послів на вчорашнім засіданю обговорював і означив точно становиско Чехів в язииковій справі. Головну вагу покладено на легальну охорону народних меншостей у всіх коронних краях і в тій справі признано компетенцію ради державної. Супротив піднесених закидів, чому більшість не реагувала на програму німецьких, опозиційних сторонництв, яку оголошено підчає Зелених сьвят, стверджено, що серед чеської опінії публічної виявило ся переконанє, що не належить прикладати великої ваги до сеї заяви, на яку вже Німці самі позабули.

Коли брошура «польского мужа стану» показала ся твором Німця, то і оголошене інтервю в N. fr. Presse з «польским мужем стану» уважано в польській прасі за містифікацію. Тепер жеж N. fr. Presse запевнює вдруге, що автором сеї оголошеної статі є знаменитий, польський муж стану, якому довголітна діяльність публічна з'єднала почесть цілого народу. Після тих натяків догадує ся Przegląd, що тут бесіда про Земляковського, та додає від себе ось-які уваги: Будь-що-будь почуте, що в останніх ча-

чах підлягаємо надто молодоческим впливам, наслідком чого затираюг ся контури самостійної і для обох сторін позиточної політики польско-австрійської — се почуте без сумнів розповсюднює ся. В делікатний спосіб дав сему вираз також ексц. Білінський в інтервю з кореспондентом Czas-у, де заявив, що Поляки винні здержувати загои Молодочехів та стреміти до утвореня modus vivendi з Німцями. В тім інтервю застановила нас увага про зможенє ся «людових» течій, що роблять доконечною славянську політику. Чиж би після сеї теорії мав рішати в польській політиці о. Стояловський з Шабром і Ценою? Не о те ходить, чого бажає люд в наслідок пристрасної агітації, або сей чи той виборчий округ Стояловчика, тільки о зимну розвагу, чи дійсно заходить реальна солідарність славянських інтересів, чи в Австрії можемо оперти на ній позиточну політику, чи радше «славянська політика» не веде до розбитя Австрії? Розуміє ся, до розсуду сеї kwestії не вистане політичний видокруг кількох славянських послів. Але також відвічальність, вглядно заслуга тяжить не на них, але на наших мужах стану, які повинні проводити, а не оглядати ся виключно на «людові» течії. — Як видко з того, починають трубіти на відворот...

Новинки.

На дохід будови руско-народного театру у Львові. Заходом «Товариства ім. Івана Котляревського» відбудуть ся в понеділок 3-го липня в сали «Касина міщанського (ул. Академічна ч. 13.) при ласкавій співучасті «Львівського Бояна», «Кружка драматичного» і орхести 80 п. п. *вечерниць*. Програма: 1) Увертура: виконає орхестра. 2) Ф. Колесса: «Обжинки», мішаний хор «Льв. Бояна». 3) Фрідріх: Путпурі з народних пісень: відиграє орхестра. 4) Др. Іван Франко: «Майстер Чирняк» штука в одній дії, відиграють члени «Кружка драматичного». 5) Intermezzo: виконає орхестра. 6) М. Лисенко: «Веснянки», мішаний хор «Льв. Бояна». 7) Закінчене: орхестра. — Ціни місць: канাপка 1 зр. 20 кр.; крісло першорядне 1 зр., крісло другорядне 70 кр.; вступ на салию 40 кр. Початок точно о годині 7½ вечером. Білетів можна буде дістати в «Рускій Бесіді» (Ринок ч. 10.), а в день вечерниць від години 6½ при касі. Тому, що вже тепер є багато замовлених білетів, просить ся доохрестну публіку, що хотіла би бути на вечерницях, аби поспішала з присилкою грошій на білети на руки п. С. Бриттана, секретаря товариства «Дністер» (Ринок ч. 10.), аби тим уникнути всяких неприємностей.

— Реґуляція плат урядників залізничних має війти в жите з д. 1. жовтня с. р. на підставі § 14., замість квартирового діставати будуть активні додатки рівні теперішньому квартировому. Плата функціонерів залізничних буде зрівнана з платою урядників державних. — Всі урядники залізничні мають перейти на етат державний, а в міністерії торговлі виготовлено план утвореня

здорове батька піддержуєть ся як-так сим лише, що мешкає на такому сьвіжому повітрю, в такій тишині. Коли би ми були лишили ся на давньому мешкані, в брудному та крикливому сьмітнику, хто знає, як би було? А тут, батько почуваеть ся справді не ліпше, але і не гірше, та всім нам гаразд.

— Гаразд! — повторив в задумі Шиємський, — то ви почуваете ся зовсім щасливою, відколи тут мешкаєте?

Шила, та сумно заперечила головою.

— Не вповні; бо не уступила цілком жура о здоровле батька та про будуччину дітий.

— А про вашу?...

Тепер підвела на нього сильно счудовані очі:

— Про свою будуччину? А що-ж міні може стати ся? Таж я вже в літах, та на всякий випадок пораду собі.

— То ви щасливійші від князя, бо він не на все може собі поради.

— Із чим?

— Зі всім. Сам не знає що має робити із знеохоченим серцем, що вже потерпіло чиодну рану! Не може собі поради з днями та годинами, що пливуть без цілі.

— Бідний він! — зітхнула знова, але по хвилі почала говорити із чутем:

— Міні однак здаєть ся, що князь міг би бути щасливійший, але або не хоче, або не вміє! Може я справді зарозуміла, але здаєть ся міні,

що на його місце знала би я що робити з серцем та житєм.

— Справді? Що-ж би ви робили?

— Станула би я на шпиль сьої башти, бачите пане, сьої... на самому шпилю... та обіймила зором із неї цілісьньке місто. Побачила би я всіх, що лише в ньому живють, терплять, чого лише не потребують, і...

Урвала, та цілком нечаяно поспитала:

— Бачили ви коли менталик з париською Матірю Божюю?

— Здаєть ся... мабуть... добре собі не нагадую...

— Париська Мати Божа стоїть, а з обох її рук ллють ся струї, що потішають, просьвічають та боронять від злого. Коли би я була на місци князя, вийшла би на сесю башту, спустила руки і ляла із них струї, струї промінів. О, Боже, як би я була щаслива!...

При сих словах робила відповідні жести. Вказувала шпиль башти, відтак спустила руки та потрясала ними начеби що сипала з них на землю.

Шиємський слухав, його очі набирали під глибокою морщиною блиску та ніжності.

— Гарно, дуже гарно! — шепотів до себе. Але зараз з віттінню іронії промовив в голос:

— Сьвята віра в корисні наслідки філантропії! Не стану я вам її відбирати і... нічого давати... Не знаю як там з князем, але що до мене...

З легким ухиленем капелюха, що його іно що вложив на голову, докинув:

— Я щасливий, що міг принагідно вас пізнати...

Її лице спаленіло, як кармін. Стала швидко, швидко вклати роботу до кошика.

— Пора міні вже до хати.

— Вже? — поспитав з жалом.

Глянув на книжку, що тримав її в руках.

— Чи будете ласкаві визичити міні сесю книжку до завтра?

— Прошу, з приємністю, — відповіла ввічливо.

— Віддам вам її завтра... Коли знова в сїм часі прийдете до сеї альтанки. Гаразд?

— Гаразд! — не надумуючи ся відповіла.

— Я тут день-у-день приходжу, коли лише гарна погода.

— Коби завтра була гарна!

— Від сторони хати закликав дитинячий

голос:

— Клярцю! Клярцю!

На ганочку з двома стовпчиками стояв мальчик в гімназьяльнім мундурку, троха більше як десятилітній, та махаючи обома раменами в сторону альтанки, кричав на цілий голос:

— Клярцю! Клярцю! Я вже прийшов! Батько також йде і Франя прилетить зараз з магазину... Ходи скорше та давай обід! Страх як мені хочеть ся їсти!...

— Йду, йду! — відкиувала, кивнула го-

трех розрядів залізничних урядників: I. правники і техніки II. урядники з укінченими середніми школами, III. з вищими студіями.

— **Поміняли ся валізами.** В «Ділі» читаємо: Валіза священика, що висів дня 25. с. м. межі Підвисоком а Потураторами знаходиться в Котузові п. Вишнівчик. Прошу о зворот моєї валізи.— Старкевич, державець дібр.

— **На погорільців Гурагумори** Г. В. Цісар призначив з прав. фонду релігійного 5000 зр.

— **Перегони поштових голубів** в Кракові. Віденське товариство дробу урядило дня 25. с. м. головні перегони голубів з Кракова до Відня (330 кілометрів воздухом). На ті перегони прислали медалі і нагороди міністерства війни і рільництва, саме товариство і інші корпорації. До Кракова вислано залізницею 157 голубів, а о годині 6-й рано випущено їх рівночасно з крипотною командою. Мимо некорисної погоди перший голуб прилетів до Відня вже о 12 годині 19 минут. До вечора була вже дома більша частина голубів.

— **Сумне вінчане.** В Римі відбуло ся в сих днях сумне вінчане. Один хемік утратив зір при експлозії динаміту, а в шпиталі відтато йому обі ноги та одну руку. Мимо того его суджена заявила, що і далі не перестала его любити тому відбуло ся їхнє вінчане, так однак трагічне, що витискало присутнім сльози на очі.

— **Невикрутив ся від війська.** Один інфантерист черновецкого гарнізону часто западав на запалене кости в нозі. Кілька разів був в шпиталі і за кожним разом вертав до здоров'я. Але що се повторило ся кілька разів, вже мали его пустити з війська. Лікар хотів для власних студій зняти фотографію зломаної кости. Відомо, що сего можна доконати при допомозі рентгенівських лучів. Отже заряд шпиталю позичив рентгенівського апарату у тутешного лікаря д-ра Гольдберга і відфотографовано ногу хорого жовніра. Але щож показало ся! Кість ноги цілком здорова, а тільки коло неї в мясно вбито 8 голок. Отже то спиритний воєк вбивав собі голки в тіло і викликав тим обиву подібні до запалення кости. Очевидно не лише не пущено его з війська, але ще усміхає ся ему — холодна.

— **Молодий дефравдант.** Іван Пазовський 14-літній бляхарський термінатор утік від свого майстра Березовича, спроневеривши 33 зр., які мав надати на почті переказом.

— **В часі найгіршого дощу** перед кількома днями, викинув на дорогу каміньник А. при ул. Гловацкого річи бідної зарібниці, що не могла заплатити чиншу.

— **Нова страшна недуга,** подібно застрашаюча як холера і чума, грозить Росії, а не є виключені, що може перенестись і до прочої часті Європи. Іменно в губерніях навічених голодом появилася нова недуга, котрої початки вказують на шкорбут, але коли сей триває не раз місяцями, то нова недуга в виді шкорбута осадовляє ся в горлі, відтак ширить ся дуже скоро дальше і недужий другого або третього дня умирає від зажаження крови. Лікарі ще не розв'язали сего ворога людскости і борба з ним поки-що даремна.

— **Немила пригода** лучила ся з бувшим президентом Клівляндом. Ловив він рибу на озері, і не уважаючи, зайшов на приватну власність,

де було остережене, що ловлене риби і польоване заборонене. Коли Клівлянд саме витягав велику рибу, надійшов властитель фарми і став его ганьбити послідними словами, приказуючи ему сейчас забрати ся. Клівлянд втік, а переступаючи пліт, заломив его власним тягаром. Коли опісля сказали фермерови кого він вигнав, відповів, що се нічо не вадить, бо за другої президентури Клівлянда старав ся він о посаду почтмайстра, але без успіху, то-ж тішиться, що саме тепер вирівнав з ним рахунок.

— **Еміграція до Сполучених Держав** майже подвоїла ся. Від 1. липня 1898 до 1899 прибуло тут 207.306 емігрантів, а в тім самім часі 1896 — 1897 року прибуло лиш 180.556. Найбогатші емігранти суть Німці, котрі пересічно приносять з собою по 46 доларів, Швайцари по 42, галицькі Русини і Португальці по 7 на голову. Еміграція росте з причин: 1) що в Америці чим раз кращий добробит, тай через виграну війну край і торгівля збільшила ся, а з другої сторони в Європі, особливо в Галичині, чим раз більша нужда і гнет політичний дає ся в знаки цілому населенню.

— **Милі гості.** Після париских дневників, на балю, який давала муніципальність в ратуші, забракло слідоучих річий: 367 чарок, 29 підставок, 700 ложочок до кави, 290 тарелів до цукру та тісточок, та багато бутельок. Сей список оголосила міська рада. Journal пише про се ось як: Для представителів міста було би багато корисніше, як би не розмазувано сеї історії бо ані їм, ані гостям не приносить она великої чести. Коли гасда замічує, що в часі гостини цежають ему різні річі, то ліпше наймовчати, а на другий раз найуважає з вибором гостей. В найліпшій разі міг би зробити так, як одна дама. Бачила, що цежають їй різні річі — тому не пустила нікого, доки всіх не перепукала.

— **Хлороформ у людському тілі.** Як знаємо лучають ся дуже часто нещасливі пригоди при ужиттю хлороформу, яких досі не міг собі ніхто пояснити. Учені гадали, що чоловік коли вдихає хлороформ, віддає его назад віддихом. Тимчасом останні досліді показали, що хлороформ у людському тілі розкладаєть ся, при чім витворюєть ся вугляний kwas зв'язно убійчий. Тож при довшім хлороформованню може витворити ся небезпечна для хорого кількість kwasу.

— **Заробок боксерів.** В шпортовім дневнику є стаття про боксерів з професії, та про заробок, який мають они зі свого ремесла. Говорить ся там головню о так званих Champions, що болять ся яко представителі якихсь товариств, провінцій та країв. На чолі побідників сего рода стоїть «перший боксер на світі», Боб Фіцзімон, що заробив собі на закладах в кількох містах 11.000 ф. штерл. Такий боксер заробляє легко 10.000 ф. шт. річно, а як не розмітує гроший, може вже по кількох роках жити з процентів.

— **Прогулька довкола землі.** По викінченню сибірської залізниці, можна буде по думці російського міністерства залізниць виїхати собі на прогульку докола землі, що тривати ме 33 дні: З Петербурга до Владивостоку їхати ме ся 10 днів залізницею (по 48 кілометрів на годину). Із Владивостоку до Сан-Франціско парохомом 10 днів; із Сан-Франціско до Нового Йорку залізницею 4½ дня; з Нового Йорку до Бреми

парохомом 7 днів; з Бреми до Петербурга залізницею 1½ дня. Тепер найкоротшою дорогою можна ось як обїхати землю докола: Із Сузамптон через Париж до Бріндізі 3½ дня; з Бріндізі Суезким каналом до Йогоами 42 дні; із Йогоами до Сан-Франціско 10 днів; із Сан-Франціско до Нового Йорку 4½ дня; з Нового Йорку до Сузамптон 6 днів. Разом треба до подорожи докола землі 66 днів.

— **Продукція цукру в Європі.** Після урядової статистики було в 1898 р. в Німеччині 399 сахарнів, а простір засаджений бураками виносив 426.800 гектарів. В Австро-Угорщині було сахарнів 213, а 322.200 гектарів рілі під управою бураків. В цілій Європі числять 1381 сахарнів та 1.646.400 гектарів засаджених бураками.

— **Ц. к. Дирекція залізниць державних** оповіщує: З днем 1. липня 1899. увійдуть в жите нові постанови основні для кредитування належностей перевозових і увільнення від примусу оплачування перевозового з гори. — Основна зміна заведена тими постановами полягає в тім, що на забезпечені належностей залізничних буде ся приймати не тільки кавції в готівці і цінних паперах, але також писемні заборони інституцій банкових. — Оцінку, котрі інституції банкові можуть бути допущені до давання поруки, видає ц. к. Міністерство залізниць в порозумінню з ц. к. Міністерством скарбу. — Зголошеня подорожних інституцій банкових о допущені до поруки, належить вносити до ц. к. Міністерства залізниць через тую ц. к. Дирекцію залізниць держ. в котрій окрузі знаходиться дотичний інститут банковий. — Блякетки писемних заборон для інституцій банкових можна дістати безплатно в ц. к. Дирекціях залізничних. — Всякі кредитування і увільнення від примусу оплачування перевозового з гори, уділені на підставі дотеперішних постанов, мусять бути уладжені до 31. грудня 1899 після нових постанов, — є отже річею інтересованих, в цілі уникнення евентуальної перерви в оборотах торговельних, віднести ся як найскорше до дотичної ц. к. Дирекції залізничної о відновлені призову, з котрого тепер користають.

— **Дрібні вісти.** В Станіславові помер в 49 році життя лікар залізничний др. Юл. Чешнак. — Виділ ради повітової в Теревовлі розписує конкурсе на посаду секретаря з платою 1.300 зр. і з двома п'ятилітніми додатками в висоті 10% від сталої плати; речинець до 25 липня с. р. — Станіславський єпископ Шептицький гостив дня 24. с. р. у своїх родичів в Прилбичах (коло Яворова); другого дня в неділю відправив в двірській каплиці богослуження.

Телеграми.

Відень, 30. червня. Вчора прийняв цісар на авдієнції президента угорських міністрів Кольмана Селя, що здав цісареві справу з біжучих справ. Далі відбула ся спільна нарада міністрів, в якій взяли участь міністри: заграничних справ Голуховський, війни Кріггамер, спільного скарбу Каллай, оба президенти міністрів Тун та Сель, оба міністри скарбу др. Кайцль та Люкач, міністер краєвої оборони Вельзергаймб та Фаєрвари.

Лінець, 30. червня. Намістництво розв'язало товариство «Hohensteufen» відділ союзу Германів за те, що переступило об'єм свого діланя.

Париж, 30. червня. Склад воєнного суду, що розбирати ме справу Драйфуса, буде небавом оголошений урядово. Цілий трибунал складаєть ся із офіцерів артилерії крім председателя Жуоста.

Париж, 30. червня. Місце де Драйфус виїде, ані час его приїзду не є іще зв'язні.

Мадрид, 30. червня. В цілій Іспанії панує спокій. Вчашня «Урядова часопись» оповіщує трактат з Німцями про відступлені їм Каролінських островів, Маріанських і Палаю.

Брукселя, 30. червня. В сих днях прийшло тут до грізних заворушень. Відбули ся демонстраційні збори проти проєктові виборчої реформи. Опозиційні бесідники та депутовані накидали ся на правительство, що такий закон противить ся конституції та правам чоловіка. На сих зборах вношено революційні оклики. Відтак юрба демонстрантів, в числі найменше 5 тисячів, хотіла дістати ся в сю частину міста, де є міністерства та королівська палата. Однак дорогу демонстрантам заступила поліція та жандармерія. Демонстранти закинули сторожу безпеченства камінєм, а поліція дала огня, причім багато осіб равено. Подратована юрба не перестала дальшої демонстрації. Вибивали вікна та ліхтарні до опівночі.

ловою новому знакомому, та мала відбічи, коли він спинив її словами:

— Та подайте-ж міні на пращане руку...

Без ваганя, з ввічливим уклоном простягла руку, та аж тоді, коли ся рука дрібна, але із троха згрубілою та хронавою шкірою спочила в долоні білій, мяговькій та обіймаючій її ніжним довгим устиском, карміновий румянець розілляв ся по її лиці від чорних кучериків над чолом до білої коронки, що окружала окрай етаника коло шії.

II.

Далеко іще до полудня, сидів Юліан Пшиємський з книжкою в руках на лавці в городі, та кидав часто очима на хатчину, що визирала із фасолі в сусідньому городі. Низькі штахети та гилі дерев, що розступали ся в алеї, давали спромому бачити добре все, що дієть ся кругом сеї хатчини.

Бачив наперед високого, худого чоловіка, з сивим волосєм, що вийшов на ганок в виношеному плащі, в плащі з зьвіздкою, з малою течкою під рамям. За їм вибігла Кляра, поклала йому обі руки на рамена та говорила щось до нього, аж вкінці наставила йому чоло до поцілювання та вбігла у хату.

Худий, сивий чоловік пішов поволи до брами в паркані, що вела на вулицю, але коли вже був в половині дороги, спинило його голосне накликуване із середини хати.

— Тату! тату!

Дівчина в коротенькій сукні, в блакитній хустинці на голові, учіпила ся його рамени та вийшла вже враз з городу.

Привеский усміхнувся.

— Татко пішов до бюро, сестричка до магазину... Той Бенедикт то спритний пташок!... Я сказав йому вчера: «Дізнай ся!» — та нині досвіта вже все знав. Трицять рублів в місяць, п'я! біда мусить аж пицить. Та вжеж. На сесе є ідиллі, аби поетизувати в голоді! Чорний заїдає хліб, а поеми носить в копіли...

Похнютив зір над книжкою, яку тримав в руках. Не був се Rochefoucauld, але та стара книжка в подертій оправі, яку позичив вчера у своєї нової знакомі. Знова кільканацять віршів зачеркнених олівцем; значить знова улюблений уступ. Гляньмо який?

Сонце вже гасло, вечір був теплий та тихий, Небозвід де-де хмарами закритий Горі блакитний, в заході рожевий...

Підвів віз з над книжки, задумав ся.

— Як я се давно читав! Іще в дитинячих, літах... се дуже гарне! Тут під сими деревами, в сій тишині як раз дуже добре її читати. Нині іще не віддам їй сеї книжки та перечеитаю її від кінця до кінця... Хотів би я знати, що вона робить в сій хвилині... за тою фасолею?

(Далі буде).

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу, середно-європейского).

Поїзд		Поїзд	
посп.	особ.	посп.	особ.
до Львова		зі Львова	
приходить	о годині	відходить	о годині
6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
7:10	з Зимної-води	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави
7:40	з Янова	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
7:55	з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)
7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:25	до Янова
8:05	на дв. головний	9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:53	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова
1:30	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	10:10	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.
11:15	з Ярослав і Любачова	12:50	тільки в неділі і свята
1:50	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята
1:01	з Янова	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)
1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Рянів
2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:35	на дв. голов.	3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.
5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова	3:26	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.
		5:25	до Брухович
			до Ярослава
Ніч		Ніч	
8:45	6:10 з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави
6:20	з Іцкан, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.
7:58		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща
8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:10	до Сокаля і Рави рускої
8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:20	до Тернополя дворець головний
9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:42	дворець Підзамче
9:55	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	8:35	1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	9:10	1. чер. до 30. жов. в нед. і св.
10:25	на дв. голов.	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока
12:10	зі Скольного, Калуща	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче	11:32	до Кракова (Відня, Берліна)
3:30	на дворець головний	4:10	до Брухович від 7. мая до 10. вересня
2:16	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	5:50	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейскій різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крasicьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу панери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найогідніший зарядження. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-днівним виповідженем,

3¹ 0/2 АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-днівним виповідженем,

а всі иньші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-днівним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днів. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: найбільше увагладнюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківский, Львів, улица Зибликевича, число 34.

Студент Фільозофії

прийме лекцію на село на час вакацій.

Зголошення з усіями О. Ц.

post. rest. Львів,

голова почта.

Дмитро Затурский

порукає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тдєвалій. і елегантний Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відвотною почтою.

140

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики ла по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9:20, 10:20, 10:70, 11:20, а спеціальність по 12:20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3:70, 4:10, 4:90 франко. — Иньші товари по умірених цінах.